

Sygn. akt VU 1961/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lutego 2013 roku

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Teresa Przybyłko

Protokolant: Ewelina Cyrkot

po rozpoznaniu w dniu 26 lutego 2013 roku w Legnicy

sprawy z wniosku L. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o ponowne przeliczenie emerytury

na skutek odwołania L. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 9 listopada 2012 roku

znak (...)

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 09 listopada 2012r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. stwierdził, że świadczenie będzie wypłacane L. K. w dotychczasowej wysokości.

W uzasadnieniu podał, że brak jest możliwości przeliczenia świadczenia na podstawie art. 111 ustawy o emeryturach i rentach z FUS ze wskazanego we wniosku z dnia 05.11.2012r. okresu, tj. od 01.01.1981r. do 31.12.1990r., ponieważ wniosek o przyznanie świadczenia wnioskodawca złożył w dniu 11.06.2008r., a więc 20 lat kalendarzowych, z których wybiera się 10 najkorzystniejszych kolejnych lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie emerytury obejmuje okres od 01.01.1988r. do 31.12.2007r. Obecny wniosek o przeliczenie ubezpieczony złożył 05.11.2012r., a więc okres 20-lecia poprzedzającego złożenie wniosku obejmuje okres od 01.01.1992r. do 31.12.2011r.

W odwołaniu od powyższej decyzji wnioskodawca zarzucał, że zamiast najkorzystniejszych lat pracy 1982-1991 dających wskaźnik w wysokości 105,19% wybrano mniej korzystny okres 1984-1993, gdzie wskaźnik wysokości podstawy wymiaru (wskaźnik WPW wyniósł 93,69%.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując treść zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny w sprawie:

L. K. w dniu 11 czerwca 2008r. złożył wniosek o emeryturę.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury wyliczony z kolejnych 10 lat kalendarzowych (1988-1997), wybranych z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę wyniósł 54,69%.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury wyliczony z 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku (1979, 1981-1993, 1996, 1999-2003) wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu wynosi 81,28% i jako najkorzystniejszy został przyjęty do wyliczenia podstawy wymiaru emerytury w decyzji z dnia 18.06.2008r.

W związku z przedłożonym przez wnioskodawcę zaświadczeniem Rp-7 i złożonym w dniu 24.06.2009r. wnioskiem o przeliczenie podstawy wymiaru emerytury organ rentowy dokonał ponownego wyliczenia WWPW z 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku przyjmując rok 1978r zamiast 1992 – wyliczony wskaźnik wyniósł 83,01% i jako najkorzystniejszy został przyjęty do wyliczenia podstawy wymiaru emerytury w decyzji z dnia 06.07.2009r. o przeliczeniu emerytury.

W dniu 05 listopada 2012r. L. K. złożył kolejny wniosek o przeliczenie emerytury poprzez wyliczenie wskaźnika z lat 1981-1990 jako najkorzystniejszego.

Dowody: dokumenty w aktach emerytalnych: wniosek o emeryturę, k. 1, obliczenia WWPW, k. 9-11, 25, decyzja o przyznaniu emerytury, k. 13, wniosek o przeliczenie, k. 17, zaświadczenie Rp-7, k. 19, decyzja o przeliczeniu emerytury, k. 27, wniosek, k. 29

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

W rozpoznawanej sprawie wnioskodawca domagał się ustalenia podstawy wymiaru emerytury z 10 lat kalendarzowych 1982-1991 i przyjęcia wskaźnika 105,19% jako najkorzystniejszego.

Organ rentowy wskazywał natomiast, że przy ustalaniu emerytury wnioskodawcy przyjął najkorzystniejszy wariant, tj. z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia, gdzie WWPW wynosi 83,01%. Wskaźnik wyliczony z 10 lat kalendarzowych wybranych z ostatnich 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o emeryturę, tj. od 1988 do 1997 wynosi 54,69%.

W ocenie Sądu emerytura przysługująca wnioskodawcy została obliczona w sposób prawidłowy, a stanowisko ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z przepisem art. 15 ust. 1, 4 i 6 ustawy emerytalnej podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego **w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę** lub rentę (ust. 1). Na wniosek ubezpieczonego podstawę wymiaru emerytury lub renty może stanowić ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe w okresie 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu (ust. 6).

W celu ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty:

1) oblicza się sumę kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w ust. 3, w okresie każdego roku z wybranych przez zainteresowanego lat kalendarzowych;

2) oblicza się stosunek każdej z tych sum kwot do rocznej kwoty przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonej za dany rok kalendarzowy, wyrażając go w procentach, z zaokrągleniem do setnych części procentu;

3) oblicza się średnią arytmetyczną tych procentów, która, z zastrzeżeniem ust. 5, stanowi wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury lub renty, oraz

4) mnoży się przez ten wskaźnik kwotę bazową, o której mowa w art. 19 (ust. 4)

Skoro zatem L. K. wniosek o emeryturę złożył w dniu 11 czerwca 2008r., to przy przyjęciu wariantu wyliczenia WWPW z kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę, może być brane pod uwagę jedynie 10-letnie mieszczące się w granicach lat: od 2007r. (rok bezpośrednio poprzedzający rok złożenia wniosku o emeryturę) do 1988r. Najkorzystniejsze 10 kolejnych lat w tym 20-leciu to lata 1988-1997, a wyliczony z nich wskaźnik wynosi 54,69%. Natomiast WWPW wyliczony z 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, **wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu**, tj. z lat 1978-1979, 1980-1991, 1993, 1996, 1999-2003 wynosi 83,01% i jako najkorzystniejszy został przyjęty przez organ rentowy w wyliczeniu wysokości emerytury wnioskodawcy w decyzji o przeliczeniu emerytury z dnia 06.07.2009r.

Niemożliwym jest uwzględnienie wniosku L. K. o wyliczenie WWPW z 10 lat kalendarzowych 1982-1991 (jak w odwołaniu), czy z lat 1981-1990 (wniosek z 05.11.2012r., k. 29 akt emerytalnych), gdyż nie mieszczą się one w ostatnim 20-leciu ani przed złożeniem przez ubezpieczonego wniosku o emeryturę (1988-2007) ani przed złożeniem wniosku o przeliczenie emerytury (2011-1992). Z tych samych względów niemożliwe jest również przyjęcie wskaźnika wyliczonego z lat 1984-1993, jak w decyzji o ustaleniu wysokości emerytury dla potrzeb świadczenia przedemerytalnego (obliczenie wskaźnika załączone do odwołania).

Zgodnie z przepisem art. 111 ust. 1 ustawy emerytalnej wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w myśl art. 15, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego:

1) z liczby kolejnych lat kalendarzowych i w okresie wskazanym do ustalenia poprzedniej podstawy wymiaru świadczenia,

2) z kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych, poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek o przyznanie emerytury lub renty albo o ponowne ustalenie emerytury lub renty, z uwzględnieniem art. 176,

3) z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie emerytury lub renty,

• **a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego.**

WWPW wyliczony z 10 lat kalendarzowych, wybranych z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę wynosi 54,69% jest zatem niższy od dotychczasowego wyliczonego z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu w wysokości 83,01%. Brak zatem podstaw do ponownego obliczenia wysokości emerytury wnioskodawcy.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie wnioskodawcy nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia.